

Ny Kreds.

Frederikshavn.

Efter Foredrag af Fru *Vibeke Salicath* dan- nedes der en Kreds af Dansk Kvindesamfund i Frederikshavn den 29. November. Mødet indledes af Frk. *Hasselbalch* (Aalborg), som alt i længere Tid har søgt at berede Vejen for D. Kv. Sf. i Frederikshavn.

Der indmeldte sig straks 25 Medlemmer, og senere er flere kommet til.

Fødselsdagsgilde.*)

En lille 8 Aars Tulle, umaadelig fattig, møder en Dag paa Skolen i sine sædvanlige Pjalter, men med et Par forkrammede Baand- sløjfer i Haaret.

„Frøken“, forklarer hun glædestraalende, „jeg skal til Fødselsdag i Dag! — Det er første Gang; — Jensine har sagt, at jeg skal hjem med hende lige fra Skolen! — Og saa vil hendes Mo'r bage Æbleskiver“, vedbliver hun og godter sig ved Tanken, men tilføjer derefter med en lidt betænkelig Mine: — „Hvis hendes Fa'r da ikke er fuld, siger hun“.

Hun henter et Nøgle optrevlet Strikkegarn op fra Posen, hvor det har hvilet sammen med ABCen, Griflerne og Fedtemaden.

„Det skal jeg forære Hansine i Aften“, siger hun, „for Mo'r siger, det er saa flovt at komme tomhændet til en Fødselsdag“.

Næste Dag forhører Lærerinden sig om, hvorledes Fødselsdagen saa gik.

Der kommer et resigneret Udtryk i det lille Ansigt. „Jo“, svarer hun, „den gik meget godt. — Men jeg kom der jo ikke!“

Ved nærmere Efterforskninger viser det sig, at Festlighedernes Forløb har været følgende: De to Smaa piger fulgtes, som Aftalen var, fra Skolen. Da de kom til Jensines Gadedør, gik Fødselsdagsbarnet op for at sonde- re Ter- rænet, medens den anden blev staaende nedenfor. — Lidt efter kom Jensine ned og meddelte, at der ikke blev noget af Æble- skiverne den Gang, hun kunde heller ikke komme op, — for Fa'r var fuld!

Nora Mortensen.

*) „Fødselsdagsgilde“ var blandt de Smaating, Frk. Nora Mortensen sendte os lige før sin Død. Vi bringer „Fødselsdagsgilde“ frem nu i det Haab, at det maa kunne bidrage til i denne strænge Vintertid at henlede Tanken paa de fattige Børn, der i Nora Mortensen havde en saa kærlig og forstaaende Ven.

D. K. S. og Ungdommen.

Der er tre Ting, som Kvindesagens Forkæmp- ere maa lægge sig alvorligt paa Sinde, i Fald de vil drage Ungdommen til virksom Deltagelse i Ar- bejdet. Desværre kan de Ledende i D. K. S. ikke rose sig af at have lagt sig nogen af disse tre Ting tilstrækkeligt paa Sinde. Derfor fattes Ungdommen i vore Rækker — mest blandt de Ak- tive og de Ledende.

Maa jeg, for at skaane Læserne for en lang og vidtløftig Paavisning, ved tre Bemærkninger antyde, hvad jeg mener.

I. Ungdommen kan samle sig om en Sag, kan med Iver og Varme lægge Kræfterne i Ar- bejdet for én Sag. Vil man vinde Ungdommens Iver og Varme for Kvindesagen, maa man i D. K. S. samle alle Kræfter om denne Sag. Men D. K. S. spredt ødselt og letsindigt, ja, ufor- staaende og kortsynet sine Kræfter om mange Ting. Det er umuligt for Ungdommen at varmes for alt det paa én Gang. Naar D. K. S. ved det aarlige Fællesmøde aflægger Beretning, er det en ligefrem Opremsning; og Resultaterne er sjældent glimrende. Der blev da ogsaa paa sidste Fælles- møde om Beretningerne om syv(!) af Virksom- hederne sagt, at de kunde lignede ved de syv magre Køer. Hvor fejl Opfattelsen af denne Mangedeling af Arbejdet er, ses bedst af den Be- mærkning, hvormed der svaredes herpaa: „Syv magre Køer er da bedre end én fed“. Nej, saa sandelig er de ikke. Vi har netop her at gøre med de magre Køer, der æder de fede uden selv at blive fede.

En fed Ko, d. v. s. en fornuftig og energisk Samling af alle vore Kræfter om selve Kvinde- sagen i snævrere Forstand (hvertil selvfølgelig maa regnes et saa udmærket Arbejde som D. K. S. nu har tilendebragt se dette Blads Side 153 — 161) — vilde baade kunne samle og fastholde Ungdommen.

Vi mister den, og vi kan navnlig ikke fastholde den ved at sprede vort Arbejde og sætte vort Hovedformaal Side om Side med Sager, der er en Kvindesagsforening logisk uvedkommende.

II. Vor Tids Ungdom er vokset op mellem parlamentariske Former og i et stærkt forenings- ordnet Samfund. Den er derfor fortrolig med god Forretningsorden og parlamentariske Former. Den har derfor ikke Taalmodighed nok til at virke under det Vildrede, der hersker i Kvindesags- arbejdet i Danmark, særlig i D. K. S. — Her blot to Eksempler: Der føres for ramme Alvor Ordstrid om, hvorvidt de enkelte Kredse hver for sig eller alene Fællesstyrelsen paa disses Vegne kan stedfortræde D. K. S. i Valgretsudvalget! Ja, saa vidt gaar Vildredet, at D. K. S. paa andet